

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13C/327/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612209176
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4612209176.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom 813 11 Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 442,56 eur, takto

rozhodol:

Súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a** .

Podaný návrh **sa z a m i e t a** .

Odporcovi **sa** trovy konania nepriznávajú.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu majetkovej škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 442,56eur. V podanom návrhu uviedol, že navrhovateľ v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 4240301navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ustanovenia §-u 38 a nasl. zák.č. 233/1995Z.z. (ďalej len „ Exekučný poriadok“) súdному exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.: 4240301 dlžníkom: H. E., nar.X.X.XXXX (povinný). Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 258/2006/ . Exekútor postupoval podľa procesnej úpravy obsiahnutej v Exekučnom poriadku, najmä podľa ust. §-u 44 ods. 1 Exekučného poriadku a predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu (Okresný súd Topoľčany) - pritom ho požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 18.11.2010 a podal postupom podľa ust. §-u 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Navrhovateľ legitímne pritom očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda , že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná:

- nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti,

- si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (v skutočnosti súd nemá inú legálnu možnosť, než o návrhu len na základe posúdenia osoby, nového exekútora rozhodnúť a teda do konania nevstupujú iné informačné podnety a nevykonáva sa dokazovanie).

Nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Opísaný postup exekučného súdu navrhovateľ hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom , konkrétne ustanovením §-u 44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 1.12.2006 s ustanovením §-u 44 ods. 8 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. : I. ÚS 41/02, III.ÚS 117/02, I ÚS 13/05). Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočnenou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur, celkom sumu

175 eur. Nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 442,56 eur si navrhovateľ uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Výpočet nároku navrhovateľ uskutočnil alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny Ústavného súdu teda 663,88 eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55,32 eur za mesiac. Upozornil, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 243 dní.

Navrhovateľ postupoval podľa ust. §-u 15 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania tohto návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 24.2.2014 k podanému návrhu uviedol, že návrh považuje za právne neopodstatnený a žiada, aby súd návrh proti odporcovi v celom rozsahu zamietol a nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. Poukázal na zmatečnosť podania nakoľko v jednotlivých návrhoch sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. sú zmatečne označení povinní, sú odlišné dátumy narodenia, nie sú uvedené sp.zn. príslušných exekučných konaní , ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch, navrhovateľ nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy, uviedol časť dôkazov, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Tiež odporca poukázal na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Jednak navrhovateľ namieta „ nezákonné konanie“ v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. K uvádzaným prieťahom v konaní poznamenal, že navrhovateľ neuvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie . Navrhovateľ ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy

v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie na náhradu škody boli odporcovi doručené dňa 23.4.2012 a už dňa 27.9.2012 bol okresnému súdu doručený predmetný návrh, je zrejmé, že navrhovateľ ho nepodal po uplynutí šesťmesačnej lehoty ale skôr. Z ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Odporca mal za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Vcelku navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal.

Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,

2/ vznik škody,

3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

Odporca k nesprávnemu úradnému postupu nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote uviedol, že odporca pripúšťa, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť; v takých prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30 dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, tak, aby v tejto lehote rozhodol aj trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdному exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora) zákonom ustanovenú lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa i nevyhnutnosť vykonať pred resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy a teda za nesprávny úradný postup. V tejto súvislosti poukázal na ust. §-u 44 ods. 8,9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania. V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že okresný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom na tieto skutočnosti odporca vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009. (t.j. tri roky pred dňom kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Navrhovateľ sa vo svojom návrhu konkrétne domáha náhrady škody pozostávajúcej z materiálnej škody v paušálnej sume 175 eur. Navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov

nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zák.č. 514/2003 Z.z. Navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prietahov, ale aj pred týmto obdobím ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prietahy a jej uplatnenie považuje odporca za účelové. Pokiaľ navrhovateľ uvádza ako ďalšiu položku majetkovej škody „ udržiavanie“ systému. Tu ide o tiež

o činnosť, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, ako ich poskytuje navrhovateľ, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Spoločnosť, ktorá sa špecializuje na poskytnutie a vymáhanie úverov, musí mať informačný systém. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti, je nesprávne a znovu účelové. Z tohto dôvodu má odporca za to, že uplatňovanie nároku na majetkovú škodu je nepodložené a uplatňovať si 175 eur paušálne za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísl'ovaniu škody zo strany navrhovateľa a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody navrhovateľa neodbreňuje množstvo podaných návrhov, ťažkosti pri jej vyčísl'ení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií, teda skutočností, ktorými navrhovateľ exemplárne nespĺnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. Je potrebné uviesť, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. Navyše Ústavný súd SR vychádzal aj z významu sporu pre navrhovateľa, pričom v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť poskytujúcu úvery fyzickým osobám. Je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty, nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo/675/2011 kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Navrhovateľ uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Navrhovateľ tiež neupresnil v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa“. Navrhovateľ opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené z návrhu nevyplýva a z toho dôvodu odporca nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch.

Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 21.5.2015, zo dňa 17.7.2015 a 5.11.2015 uviedol, že v návrhu označil osobu povinného spôsobom, ktorý umožňuje jeho spoľahlivú identifikáciu v rámci tohto súdneho konania ako aj v rámci exekučnej agendy vedenej príslušným exekučným súdom. Navrhovateľ označil ako dôkaz súdny spis. Nie je dôvod na postup súdu podľa ust. § 43 ods. 1 O.s.p. Titul nároku je určený ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Ide o nesprávny úradný postup. Navrhovateľ vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a primäl súd k vydaniu rozhodnutia, konkrétne navrhovateľ dňa 18.2.2009, 20.5.2009, 20.5.2010, 23.9.2010 a 27.9.2010 spísal a podal žiadosť o informáciu o stave konania. Navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody odporca popiera. Preto nie je možné očakávať, že by predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred súdnym konaním prinieslo požadovaný efekt v podobe úhrady požadovanej náhrady škody. Tvrdenie o predčasnom podaní návrhu v spojení s popretím uplatneného nároku je čisto špekulatívne. Navrhovateľ namieťa skutočnosť, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora včas. Nie je preto relevantné posudzovať, aká bola kooperácia pôvodného súdneho exekútora so súdom pri odovzdávaní spisu. Ustanovenie § 415 Obč. zákonníka zakotvuje všeobecnú preventívnu povinnosť počínať si tak, aby sa nikomu neuškodilo. Celková doba rozhodovania o návrhu oprávneného na zmenu exekútora nemôže byť podľa názoru navrhovateľa akceptovateľná. Nečinnosť súdu spôsobila inter alia zmenu v pracovných aktivitách zamestnancov navrhovateľa (práca navyše) v administratívnych postupoch navrhovateľa a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. V hraničných prípadoch znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov na pokrytie zvýšeného objemu prác. Dôsledkom je zníženie majetku na strane navrhovateľa. Ak sa v exekučnom spise alebo v spise predsedu súdu v sťažnostiach na postup súdu nachádza aspoň jedna urgencia, sťažnosť žiadosť o informáciu o stave konania je nevyhnutné konštatovať, že niekto musel toto podanie spracovať, vyhotoviť, vytlačiť, podpísať, zabezpečiť jeho doručenie súdu čím je jednoznačne a nepopierateľne preukázaný vznik škody. Je nepochybné, že majetková škoda vznikla v každom individuálnom prípade neskorého rozhodnutia o zmene súdneho exekútora minimálne vo výške 31,68 eur.

Súd konal a prejednal vec v neprítomnosti účastníkov, pričom navrhovateľ predvolanie mal riadne a včas doručené dňom 23.9.2015, právny zástupca navrhovateľa dňom 23.9.2015 neúčast' súdu ospravedlnil právny zástupca navrhovateľa mailom zo dňa 5.11.2015 z dôvodu hospodárnosti konania, o odročenie nepožiadaval. Odporca predvolanie mal riadne a včas doručené dňa 23.9.2015 neúčast' súdu ospravedlnil emailovým podaním zo dňa 6.11.2015 z dôvodu hospodárnosti konania, o odročenie nepožiadaval.

S poukazom na tieto skutočnosti súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu podľa §-u 101 ods. 2 O.s.p.,

Navrhovateľ dňa 17.7.2015 zaslal súdu emailovým podaním návrh na prerušenie konania. Súd sa zaoberal aj týmto návrhom navrhovateľa na prerušenie konania.

Dňa 17.7.2015 navrhovateľ doručil súdu elektronickým podaním návrh na prerušenie konania podľa §109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Návrh odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp.zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti navrhovateľovi na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V uvedenom konaní vystupujú na strane odporcov v 2. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a v 2.rade POHOTOVOST', s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa- HOOS, P.O.BOX 13, Bratislava, IČO: 42 176 778. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 7.10.2013 v súlade s ust. § 109 ods. 1 písm.c/ O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť odporkyňa v 1. rade Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Zodpovedanie prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ a odporca v tomto konaní, má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Navrhovateľ podal návrh na prerušenie konania elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Pri tomto dôvode prerušenia konania je na úvahe súdu, či bude v konaní pokračovať alebo konanie preruší. Súd je toho názoru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. Prejudiciálne otázky, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika- Ministerstvo spravodlivosti SR súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010 sa týkajú konkrétnej veci. Súd má možnosť prerušiť konanie podľa §109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. len vtedy, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Takouto otázkou môže byť len rozhodnutie o takej skutočnosti, ktorá je objektívne spôsobilá mať vplyv na rozhodnutie v tej -ktorej konkrétnej veci. Takéto okolnosti v danom prípade tomu nenasvedčujú. Z uvedeného dôvodu súd návrh na prerušenie konania zamietol.

Súd sa oboznámil s obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 12Er/415/2006 s písomným návrhom zo dňa 17.9.2012 , s písomným vyjadrením odporcu k návrhu zo dňa24.2.2014 , s doplnením rovnopisu, s reakciou na výzvu súdu o predloženie písomného podania spísaného navrhovateľom dňa 21.9.2013, článkom uverejneným v SME , stanoviskom Európskej komisie, , Znaleckým posudkom č. 1/2013, Znaleckým posudkom č. 1/2014, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 21.5.2015, návrhom na prerušenie konania zo dňa 17.7.2015 spísaného navrhovateľom, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 17.7.2015, zo dňa 5.11.2015.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 12Er/415/2006 vyplýva, že dňa 31.1.2006 bola doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára 927 01 Šafa, P.Pázmáňa 49/3 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod č. EX 415 /2006 v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom 831 02 Bratislava, Račianska 42/A, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Martina Máčaja proti povinnému : H. E. nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX Q., P.Z. XXXX/XX pre vymozenie 27.360,-Sk s príslušenstvom na základe návrhu oprávneného a exekučného titulu ktorým bola notárska zápisnica zo dňa 18.9.2005 spísaná notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom N 4677/2005, NZ 43216/2005, NCRLS 42643/2005.

Okresný súd Topoľčany žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol uznesením zo dňa 6.2.2006 č.k. 12Er/415/2006-10.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 31.3.2006 č.k. 9CoE 18/2006-20 zrušil prvostupňové rozhodnutie a dňa 14.6.2006 vydal Okresný súd Topoľčany poverenie pod číslom 5406 007675*.

Navrhovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom neskôr na Okresnom súde Topoľčany 12Er/415/2006 požiadal o zmenu súdneho exekútora dňa 18.11.2010.

Dňa 13.4.2011 exekučný súd vyzval súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného.

Dňa 19.7.2011 súd uznesením zo dňa 19.7.2011 č.k. 12Er/415/2006-32 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 vyhotoveného Ekonomickou univerzitou v Bratislave, Znaleckým ústavom so sídlom 852 35 Bratislava, Dolnozemska cesta 1 vyplýva, že znalecký posudok bol vypracovaný na základe objednávky od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. Úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie

exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene exekútora. Znalecký posudok bol vypracovaný za obdobie rokov 2009-2012 tak ako to určil zadávateľ znaleckého posudku pre výpočet škody. Vypočítaná škoda obsahuje štyri základné časti : zvýšené mzdové náklady, náklady na tlač, náklady na úpravu informačného systému, náklady na telekomunikačné služby a poštovné. V závere znaleckého posudku znalecký ústav uvádza, že na základe vykonanej

analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval znalecký kolektív výpočet majetkovej ujmy vzniknutej v spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

- žaloby NZP a NP v poradí položka a suma v eurách na jednu žalobu:

mzdové náklady 4,15 eur, náklady na tlač, 5,31 eura, náklady na úpravu informačného systému 13,86 eura, náklady na poštovné 3,01 eura, náklady na telekomunikačné služby 4,43 eura, t.j. celkom 30,76 eura;

- žaloby ZE v poradí položka a suma v eurách na jednu žalobu:

mzdové náklady 5,07 eura, náklady na tlač, 5,31 eur, náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur, náklady na poštovné 3,01 eura, náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur, t.j. celkom 31,68 eura.

Zo znaleckého posudku č. 1/2013 vyhotoveného doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD vyplýva, že znalecký posudok bol vypracovaný na základe objednávky od Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, zast. Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD. advokát a konateľ. Úlohou znalca bolo zistiť na základe preskúmania rozhodných prameňov práva Európskej únie zistiť, či tieto obsahujú výslovný zákaz rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch ,t.j. či je právom Európskej únie zakázané, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Zo záveru znaleckého posudku je zrejmé, že jednotlivé záväzné pramene práva Európskej únie a súvisiace nezáväzné pramene

práva Európskej únie, ktoré obsahujú alebo odkazujú na ustanovenia o rozhodcovskom konaní. v tzv. spotrebiteľských sporoch, vrátane súvisiacej judikatúry Súdneho dvora EÚ, k 1. júlu 2013, neobsahujú výslovný zákaz rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch, tzn. Právo EÚ všeobecne a bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní.

Podľa §-u 3 ods. 1 písm. d/ zák.č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov(v znení účinnom do 31.12.2012 , ktorý na danú vec dopadá , pričom (súd vzal do úvahy ako časové kritérium dátum kedy došiel exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa §-u 3 ods. 2 vyššie cit. zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa §-u 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 vyššie cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa §-u 9 ods. 1 vyššie cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom . Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa §-u 9 ods. 2 vyššie cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa §-u 15 ods. 1 vyššie cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím , zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa §-u 16 ods. 1 vyššie cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa §-u 17 ods. 1 vyššie cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa §-u 17 ods. 2 vyššie cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peňazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa §-u 19 ods. 1 vyššie cit. zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa §-u 19 ods. 3 vyššie cit. zákona lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 27 ods. 1 vyššie cit zákona zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 44 ods. 7 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 30.11.2006, t.j. v čase začatia exekučného konania (exekučné konanie začaté dňom 31.1.2006) oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa §-u 235 ods. 1 Exekučného poriadku exekúcie začaté do dňa vyhlásenia tohto zákona sa dokončia podľa tohto zákona.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný a preto ho zamietol. Súd na návrh na prerušenie konania zo zaslaného navrhovateľom mailom dňa 17.7.2015 neprihliadal a preto o ňom nerozhodoval. Návrh na prerušenie konania bol urobený elektronickým i prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom a nebol v zákonom stanovenej lehote doplnený ani ústne do zápisnice ani písomne. Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 O.s.p. podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo vykonané elektronickými prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom treba doplniť ústne do zápisnice alebo písomne do troch dní. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené sa neprihliada. Pod pojmom „ návrh vo veci samej „ okrem návrhu je potrebné rozumieť aj všetky dispozičné úkony s predmetom konania teda v danom prípade i návrh na prerušenia konania (rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 18.6.2015 č.k. 26Co/136/2015-247).

Podľa vyjadrenia odporcu vyplýva, že navrhovateľ prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručil odporcovi dňa 23.4.2012. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 27.9.2012. Napriek tomu, že navrhovateľ podal návrh na súd pred uplynutím šesť mesačnej lehoty odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uvedená lehota už uplynula, nárok navrhovateľa uspokojený nebol a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu šesťmesačná lehota uplynula, návrh nemožno považovať za predčasne podaný a v súdnom konaní možno o veci rozhodnúť.

Žiadosť o zmenu súdneho exekútora došla na Okresný súd Topoľčany dňa 18.11.2010, pričom od podania žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odporcu neuplynula lehota troch rokov. Samotný návrh zo strany navrhovateľa bol podaný na súd dňa 27.9.2012. Preto súd na námietku premičania vznesenú odporcom neprihliadal.

Návrh vo veci samej obsahoval všetky potrebné náležitosti a preto súd nepovažoval za dôvodné postupovať podľa ustanovenia § 43 ods. 2 O.s.p. a vyzývať navrhovateľa na odstraňovanie väd podania. Návrh mal všetky potrebné náležitosti a pravdivosť tvrdených skutkových okolností si súd mal možnosť overiť z pripojenej fotokópie exekučného spisu.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

a/ protiprávny úkon, resp. škodová udalosť,

b/ vznik škody,

c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus),

d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt zavinil vznik škody alebo nie)

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z.z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna- nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť). Stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu tzv. zodpovednosť za výsledok. Článok 46 ods. 3 Ústavy je ústavným základom tejto zodpovednosti „Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom“.

Škodu vo všeobecnosti možno chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda t.j. majetková ujma, za ktorú je náhrada požadovaná. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je daná len vtedy, ak škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, neprerušený , bezprostredný, nie je postačujúce, ak je iba sprostredkovaný. V kontexte zisťovania príčinnej súvislosti je potrebné preto skúmať všetky skutočnosti prichádzajúce do úvahy ako (priama) príčina škody, či existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve (iba) týmto postupom , ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t.j., ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

Za nesprávny úradný postup v dôsledku, ktorého vznikla navrhovateľovi škoda, navrhovateľ považuje nevydanie rozhodnutia o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod č. EX 258/2006 do 30 dní odo dňa doručenia tohto návrhu exekučnému súdu.

Z pripojeného exekučného spisu OS Topoľčany sp.zn. 12Er/415/2006 mal súd za preukázané, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený exekučnému súdu dňa 18.11.2010. Exekučný súd dňa 13.4.2011 vyzval súdneho exekútora, aby zaslal exekučnému súdu exekučný spis a vyčíslil trovy exekúcie.

Okresný súd Topoľčany uznesením zo dňa 19.7.2011 č.k. 12Er/415/2006-32 zamietol návrh na zmenu súdneho exekútora. Z takéhoto postupu exekučného súdu nemožno vyvodiť jeho dlhodobejšiu nečinnosť, vzhľadom na potrebu realizovať nevyhnutné úkony predchádzajúce vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora, ktoré boli viazané na súčinnosť pôvodného exekútora.

Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na to, že o predmetnom návrhu zo dňa 8.11.2010 bolo rozhodnuté až po uplynutí zákonnej lehoty, pričom exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 243 dní a neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 12ER/415/2006 mal súd za preukázané, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol Okresnému súdu Topoľčany doručený dňa 18.11.2010 . Exekučný súd zaslal predmetný návrh súdnemu exekútorovi JUDr. Milanovi Strieškovi s prípisom zo dňa 13.4.2011 a vyzval ho, aby súdu v lehote 10 dní predložil vyúčtovanie trov exekúcie v predmetnej

veci, ak si ich uplatňuje aj exekučný spis. Okresný súd Topoľčany uznesením zo dňa 19.7.2011 č.k. 12Er/415/2006-32 návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol, pričom exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Vzhľadom na potrebu realizovať nevyhnutné úkony predchádzajúce vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora, ktoré boli viazané na súčinnosť pôvodného exekútora, nebolo možné podanému návrhu skôr vyhovieť. Navrhovateľ v tejto súvislosti nepreukázal , že by musel za obdobie od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora až do jeho rozhodnutia o ňom vynaložiť osobitné náklady na správu pohľadávky na udržiavanie a správu jeho informačného systému, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému

súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť o informáciu o stave konania ohľadne rozhodnutia o zmene súdneho exekútora. S prihliadnutím na okolnosti prípadu, že oprávnený žiadal vo viacerých exekučných konaniach o zmenu exekútora, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť v tom istom čase po predchádzajúcom vyžiadaní vyčíslenia trov exekúcie a exekučných spisov, súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade bolo o návrhu na zmenu exekútora rozhodnuté ešte stále v primeranej lehote. Preto nemohlo dôjsť ani k vzniku nemajetkovej ujmy tvrdenej navrhovateľom. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky platí, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty sa nepovažuje automaticky za porušenie základného práva účastníka konania, keďže je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu. Dĺžka konania ktorá uplynula od podania návrhu na zmenu exekútora do rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora bola ovplyvnená aj navrhovateľom, ktorý v identickom období podal návrhy na zmenu súdneho exekútora aj v iných exekučných konaniach vo vysokom počte.

Navrhovateľ nepreukázal, že v danej právnej veci súd nesprávne úradne postupoval, čím mal zapríčiniť navrhovateľovi škodu v uplatnenej výške a že existuje príčinná súvislosť medzi nesprávnym rozhodnutím a vznikom škody. Naopak bolo jednoznačne preukázané, že súd pri rozhodovaní o zmene exekútora postupoval v zmysle zákona a vo veci rozhodol v primeranej lehote.

Doposiaľ ani nie je preukázané, že by navrhovateľovi skutočne vznikla nejaká škoda v súvislosti s rozhodovaním súdu o zmene exekútora aj napriek tomu, že súd nerozhodol do 30 dní od podania návrhu.

Nebolo preukázané, akým nesprávnym úradným postupom vznikla navrhovateľovi škoda, že nesprávnym úradným postupom súdu mu vznikla majetková škoda a nemajetková ujma v žalovanej výške, preto súd návrh v celom rozsahu zamietol. Aj keď je súd toho právneho názoru, že neporušil pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora príslušné zákonné ustanovenia, je potrebné uviesť, že nedodržanie zákonnej lehoty nezakladá automaticky nárok na náhradu škody, pretože je potrebné preukázať vznik škody, o akú škodu ide a v akej výške je škoda a tiež kauzálny nexus, príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzhľadom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nestačí, ak je len sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné v dôsledku toho skúmať, či komplexne, skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákona spája zodpovednosť za škodu.

Navrhovateľom uvádzaná majetková škoda nebola nijakým spôsobom preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku. Tvrdenia o tom, že ak by súd rozhodol včas, nemusel by sa prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam evidencii prípadov sú nedostatočným argumentom a zároveň nepreukazujú príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím exekučného súdu a podaným návrhom na zmenu exekútora. Navyiac navrhovateľom uvádzaná majetková škoda nebola

v konaní preukázaná, jej vyčíslenie paušalizáciou vecných nákladov spočívajúcich v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca je podľa súdu nepreukázané, nezdôvodnené a navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce ním uvádzanú škodu.

Navrhovateľ pri majetkovej škode argumentoval tým, že na správu pohľadávky prostredníctvom právnych výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil 70 eur a na udržiavanie a správu informačného systému 40 eur. Navrhovateľ má v predmete podnikania- poskytovanie úverov a preto nepochybne pri tejto činnosti musí zabezpečovať správu pohľadávok pomocou informačného systému a tiež spravovať a udržiavať informačný systém a za týmto účelom zamestnávať pracovníkov. Na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom navrhovateľ tvrdil, že vynaložil sumu 50 eur. Navrhovateľ nepreukázal súdu v tejto časti žiadnu komunikáciu ani čoho sa administrácia týkala a tieto nepreukázal, že exekučnému súdu by zasielal urgenciu alebo žiadosti o stave konania pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Takto vyčíslené paušálne sumy sú preto považuje za účelové. Škodou sa rozumie

majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predchádzajúceho stavu nie je možné alebo účelné.

Navrhovateľ nepreukázal, že obdobie, ktoré uplynulo od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora až do rozhodnutia exekučného súdu zasiahlo navrhovateľa negatívne, vyvolalo v ňom neistotu ako morálnu ujmu, ovplyvnilo jeho plánovanie a rozhodovanie, viedlo k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a vyvolalo riziko ohrozujúce konečné vymożenie

pohľadávky. Súd nesúhlasí ani s názorom navrhovateľa, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznávaným Ústavným súdom SR za prieťahy v konaní. Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností. Pre spravodlivé rozhodnutie je akákoľvek lehota irelevantná. Objektívne nie možné vždy rozhodnúť v zákonnej lehote. Je potrebné skúmať aj dôležitosť rozhodnutia pre ďalšie vzťahy účastníkov konania a priebeh konania. Rozhodovanie o zmene súdneho exekútora nijako vzťah medzi účastníkmi nemení a vplyv na priebeh konania nebol preukázaný.

Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora. Pôvodný exekútor mal aj mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie s ohľadom na zachovanie kontinuity konania. Z tohto titulu nemohol navrhovateľovi vzniknúť stav právnej neistoty. Preto vzhľadom na povahu úkonu - rozhodnutie o zmene súdneho exekútora ako aj na nevyhnutnosť vykonať predtým aj iné úkony (výzva pôvodnému súdnemu exekútorovi vyjadrenie pôvodného súdneho exekútora aj vyčíslenie jeho trov doručenie exekučného spisu, rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora) nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom, považovať za zbytočné prieťahy a nesprávny úradný postup.

Podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a žiadnu z nich navrhovateľ

v konaní nepreukázal, nemôže byť preto daná zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu uplatnenú v tomto konaní. Znalecký posudok č. 1/2014 predložený navrhovateľom na zaoberá iba paušálne rozborom celkových nákladov, ktoré mali navrhovateľovi vzniknúť, nezaobera a konkrétnymi nákladmi na exekučnú vec a nepreukazuje ani príčinnú súvislosť, že by tieto náklady boli škodou vzniknutou v dôsledku nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v lehote 30 dní. Návrh navrhovateľa súd považoval za nedôvodný a preto nebolo potrebné sa zaoberať výškou škody, ktorú navrhovateľ preukazoval znaleckým posudkom č. 1/2014 vyhotoveným Ekonomickou univerzitou v Bratislave. Znalecký posudok č. 1/2013 vyhotovený doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom PhD sa zaoberá preskúmaním záväzných prameňov práva Európskej únie a súvisiacich nezáväzných prameňov práva Európskej únie, či tieto obsahujú výslovný zákaz rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch. Súd sa nezaoberal týmto znaleckým posudkom, pretože na základe zisteného skutkového stavu má súd aplikovať adekvátny právny predpis. Právny rozbor týkajúci sa rozhodcovského konania nie je pre konajúci súd záväzný.

Pre tieto skutočnosti súd podaný návrh zamietol.

Podľa §-u 142 ods. 1 veta prvá O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa §-u 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa §-u 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia, ak takémuto účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu

trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorý m sa konanie končí.

Odporca mal v konaní plný úspech a preto má právo proti navrhovateľovi na náhradu trov konania. Odporca si trovy konania uplatnil, tieto ale nevyčíslil ani v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú a preto súd odporcovi žiadne trovy nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa . jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa

toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1. O.s.p.).